

נדרים כט

בר פדא	עולא
פדאן חוזרות וקודשות, פדאן חוזרות וקודשות, עד שיקצצו, נקצצו - פודן פעם אחת ודיו	כיון שנקצצו שוב אין פודן

קושי על עולא: א"ל רב המנונא: קדושה שבהן להיכן הלכה? ומה אילו אמר לאשה היום את אשתי ולמחר אי את אשתי, מי נפקא בלא גט?
תירוץ: א"ל רבא: מי קא מדמית קדושת דמים לקדושת הגוף? קדושת דמים פקעה בכדי, קדושת הגוף לא פקעה בכדי.

הרי נטיעות האלו קרבן	קידושי אשה
קדושת דמים ופקעה	קדושת הגוף ולא פקעה בלא גט

קושי על רבא: א"ל אביי: קדושת הגוף לא פקעה בכדי? והתניא: **שור זה עולה כל לי יום ולאחר לי יום שלמים - כל לי יום עולה, לאחר לי יום שלמים** אמאי? קדושת הגוף נינהו ופקעה בכדי!

תירוץ: הכא במאי עסקינן - דאמר לדמי.
קושי על התירוץ:

שור זה עולה כל לי יום ולאחר לי יום שלמים - כל לי יום עולה, לאחר לי יום שלמים	לאחר לי יום עולה ומעכשיו שלמים	
קדושת דמים	קדושת הגוף	היינו דאיצטריך ליה לתנא למיתנא תרתוי, דס"ד אמינא קדושת הגוף לא פקעה בכדי, קדושת דמים פקעה בכדי, אמטו להכי תנא תרתוי
קדושת דמים	קדושת דמים	למה לי למיתנא תרתוי? השתא יש לומר מקדושה חמורה לקדושה קלה פקעה, מקדושה קלה לקדושה חמורה צריכא למימר?

הופכים את הקושי לבר פדא: לימא, תיהוי תיובתא דבר פדא, דאמר: לא פקעה קדושה בכדי!
תירוץ: אמר רב פפא: אמר לך בר פדא הכי קאמר:

אם לא אמר מעכשיו שלמים	אם אמר מעכשיו שלמים
לאחר לי יום עולה הוי	לא פקעה קדושת שלמים לאחר לי יום

השוואה לקידושין: מידי דהוה האומר לאשה התקדשי לי לאחר לי יום, דמקודשת ואף על פי שנתעכלו המעות.

קושי על התירוץ: פשיטא!

תירוץ: לא צריכא דהדר ביה.

קושי על התירוץ: הניחא למ"ד אינה חוזרת, אלא למ"ד חוזרת מאי איכא למימר?

תירוץ: אפי' למ"ד התם חוזרת, הכא שאני, דאמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט.